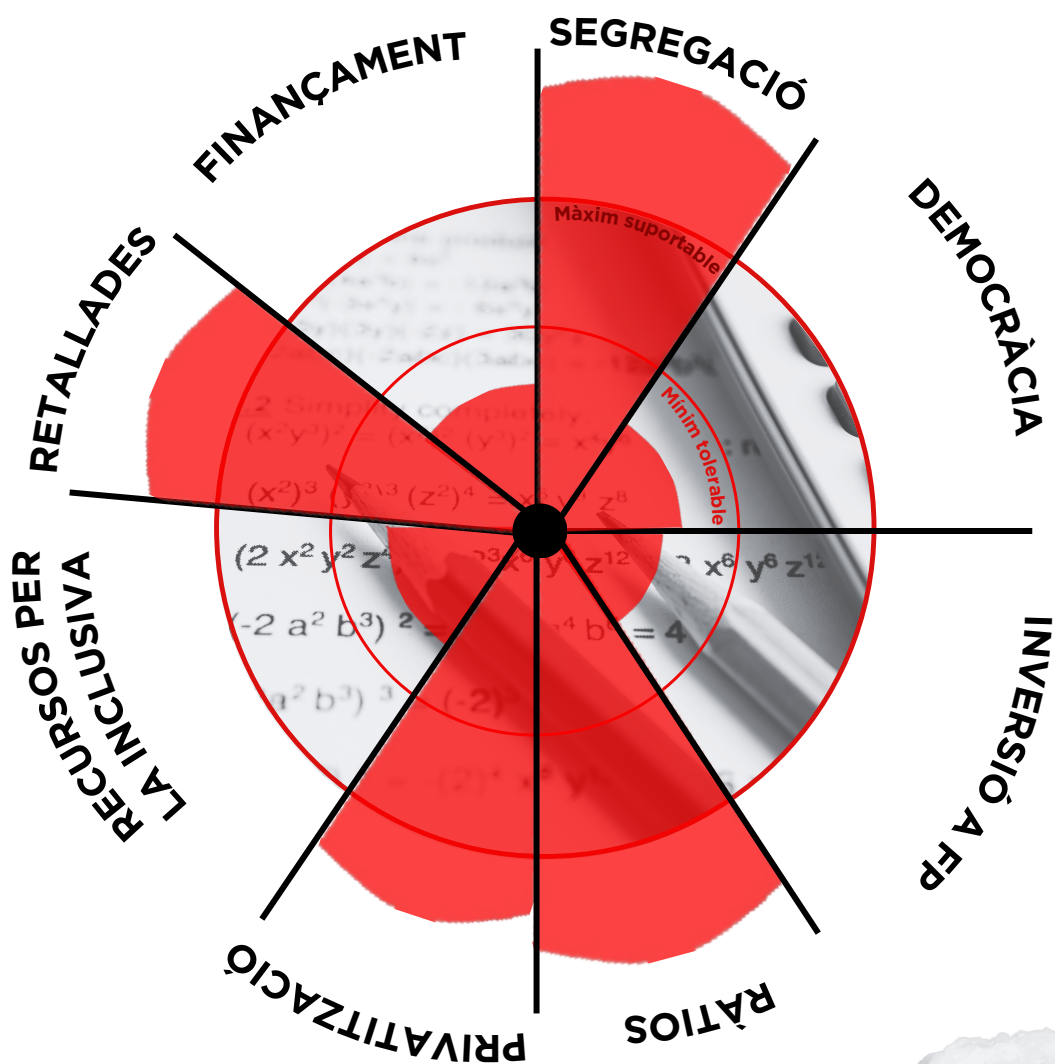

EMERGÈNCIA EDUCATIVA

**SENSE INVERSIÓ,
DIRECTES AL COL·LAPSE!**

ORGANITZEM-NOS!!!

QUÈ INDIQUEN ELS RESULTATS DE L'INFORME PISA? EL QUE FA TEMS QUE ALERTEM ELS DOCENTS

Fa setmanes que sentim notícies d'educació per tots els mitjans de comunicació arran de la publicació dels resultats de l'informe PISA que posen en evidència allò que la comunitat educativa fa anys que assenyalava: l'educació a Catalunya necessita: atenció, recursos i sobretot, que les demandes de les treballadores de l'educació pública siguin escoltades amb el respecte i la legitimitat que els anys d'experiència ens atorguen.

L'anàlisi que està fent el govern de la problemàtica educativa, no pot estar més lluny de la que fan les docents. Mentre que la Conselleria d'Educació ha responsabilitzat del daltabaix dels resultats del PISA, primer a les alumnes migrants, després a les famílies amb situació de pobresa i, finalment, al cos docent amb l'argument de la manca de formació d'aquest col·lectiu; **les treballadores de l'educació fem una reflexió més complexa i profunda de la situació** assenyalant com a responsable de la situació a la manca d'inversió en educació pública, a la segregació escolar, a la implementació de decrets com el d'inclusió sense recursos associats, a les ràtios sobrecarregades, a la manca de democràcia als centres que provoquen el decret de plantilles i el decret de direccions, i un llarg etcètera de demandes que no hem parat de reivindicar, i així ho seguirem fent!

A més de totes les reivindicacions, per desgràcia històriques, cal assenyalat que la característica diferencial de l'educació catalana són les polítiques educatives implementades pels successius governs que segueixen les indicacions de gurús provinents de fundacions privades i privatitzadores que desconeixen la complexa realitat actual de les aules i responen a una dinàmica neoliberal amb l'objectiu de desmantellar els serveis públics del país. **Aquesta política és la que avala la LEC, la Llei d'Educació de Catalunya que va ser aprovada contra l'opinió de tota la comunitat educativa. D'aquella pols, aquest fang.**

La LEC i el seu desplegament: Privatització, segregació i neoliberalisme

Cal anar enrere per entendre i analitzar el que passa avui dia; sense la necessitat que un informe de l'OCDE ens ho indiqui amb els seus resultats. Per això, és imprescindible assenyalat la LEC, una llei que es va aprovar d'esquena a la comunitat educativa, amb una majoria parlamentària del tripartit (excepte ICV-EUiA) i els vots a favor de CiU (actualment Junts per Catalunya).

Durant dos cursos, van ser innumbrables les formes que va prendre la protesta contra una **lleï que no només és contrària a l'educació pública i de qualitat** en alguns apartats del seu articulat **sinó que suposa un nou model de gestió neoliberal de l'educació** que pretén - si és que no ho ha aconseguit - convertir l'ensenyament públic de Catalunya en una extensió subsidiària dels centres privats concertats amb regles de funcionament comuns quant a finançament i gestió.

Privatització i segregació amb l'equiparació del sistema públic i concertat, integrant en igualtat de condicions les dues xarxes. Això inclou l'equiparació de salaris entre docents públics i de la concertada, però no a partir dels beneficis de la patronal, sinó com a despesa directa de la Generalitat. **S'augmenten els mòduls dels concerts i se'ls suma un finançament extra** (que no rebrà la pública) si voluntàriament accepten fer-se càrrec de nens amb dificultats. Així, reduint el seu alumnat a causa de la crisi –i afavorits per incompliments de ràtios que els permeten mantenir-se, mentre es tanquen línies a la pública–, no veuen reduir el 20-21% que prenen dels pressupostos educatius, ja que el criteri ja no és nombre d'alumnes sinó el “contracte-programa”: el curs 2021-22, van ser 1.383M amb 687 centres, un 22,2% del pressupost educatiu no universitari, el 17,8% del total (Eurydice. Redipedia). **Catalunya és un dels 7 sistemes educatius de l'OCDE amb major pes de la concertada: 31,5% de la matrícula**, però el 54,4% a Barcelona ciutat (Bofill, 2022). (M. Esther del Alcázar (2024). Xifres de PISA sobre l'educació a Catalunya. Crònica d'una mort anunciada).

Gestió empresa privada a l'escola pública. Des de la seva implementació, la LEC ha anat desplegant decrets, tres dels quals, han enfortit la idea de segregació i privatització: Decret de Direccions (2010), Decret d'Autonomia de centres (2010) i Decret de Plantilles (2014). Aquests decrets jerarquitzen tota capacitat de decisió a la figura de director/a (fins aleshores, un/a company/a més del claustre) com a cap de personal i cap de “l'empresa”.

A més es capacita les direccions dels centres públics a cercar vies de finançament complementàries, fent entrar per la porta gran tot un seguit d'empreses privades, que veuen amb delit un nou nínxol econòmic a explotar; sobretot al món de l'FP.

Es condicionen els recursos dels centres als resultats acadèmics de l'alumnat, utilitzant-los per a categoritzar els “centres públics de primera, de segona i centres-gueto”, tot al voltant de la idea de projectes educatius, impulsats primer per Escola Nova XXI i ara per la Fundació Bofill. (M. Esther del Alcázar (2024). Xifres de PISA sobre l'educació a Catalunya. Crònica d'una mort anunciada).

Les retallades a Catalunya, més enllà de l'exigència de Madrid i Brussel·les

A l'escenari convuls, **hem de sumar les retallades més devastadores** - que encara arrosseguem - que es van fer de la mà de CiU amb Mas al capdavant i Irene Rigau com a consellera d'Educació. Congelacions salarials, reducció d'hores lectives, reducció de jornada per a tasques específiques, reducció de les aules d'acollida, reducció de construccions escolars perpetuant els barracons... **Aquestes retallades estrenyien encara més, un sistema vulnerable i unes treballadores cada vegada més menystingudes i més qüestionades**; en un moment de crisi econòmica on la classe obrera patia les conseqüències, una altra vegada, del joc del sistema econòmic global. **Gràcies als anys de lluita als carrers i a l'organització de base, s'han aconseguit revertir alguna de les retallades, però per revertir les conseqüències que han tingut al sistema educatiu encara queda feina per fer i sobretot molts diners per invertir!**

Infrafinançament en Educació Pública

En tot aquest escenari, és curiós com l'únic capítol que tots i cada un dels governs de Catalunya no s'ha atrevit a desplegar de la suposada "magnífica" LEC és: El finançament. **Què diu la LEC?** "S'ha de situar progressivament durant els pròxims vuit anys la despesa educativa a l'entorn, com a mínim, del 6% del PIB". Fa gairebé 14 anys de la seva aprovació i des de CGT ens preguntem: **Quin % del PIB s'inverteix en educació actualment a Catalunya?** Segons les dades de l'Informe de Previsió Macroeconòmica, actualitzat l'octubre del 2023, el PIB a Catalunya és d'uns 290.000 milions d'euros i el pressupost definitiu per educació el curs 2022-23 és de 7.500 milions d'euros (Informes Mensuals d'Execució). Per tant, podem calcular que **s'està invertint en l'educació de Catalunya el 2,6 % del PIB**, lluny del, 4,2 % que tossudament defensa la consellera Simó, lluny del 4,6 % de la UE; però encara molt més lluny del 6 % que dicta la mateixa llei.

A aquest problema d'infrafinançament, se li ha de sumar a Catalunya - com sempre - la dicotomia amb la doble xarxa; ja que com era d'esperar, fins i tot amb un govern d'ERC que diu ser d'esquerres; **part d'aquest finançament va a l'escola concertada**. Al finançament desigual, li hem de sumar **el fet que el sector públic representa el 66% de la matrícula en general, però, en canvi, escolaritza el 84% de l'alumnat amb beca menjador**.

A tot això, si li sumem que el sistema de finançament lineal de l'educació a Catalunya fa que els recursos que reben els centres tinguin poc en compte la seva complexitat social i territorial; **tenim un sistema que cronifica les desigualtats socials**. Cal tenir en compte que per pal·liar la manca d'inversió educativa, els centres imposen quotes "voluntàries", agreujant encara més **l'ascensor social que proporciona aquesta segregació escolar entre la doble xarxa, i el més preocupant de tot, entre els mateixos centres públics**.

Des de CGT tenim molt clar que les "mesures profundes" de què parla la consellera Simó no solucionaran les mancances i problemes als quals fem front dia rere dia les treballadores a les aules.

Cal un increment exponencial de recursos i la derogació de la LEC per retornar la democràcia als centres educatius.

Per fer-ho possible fem una crida a totes les treballadores a **lluitar** per aconseguir-ho **organitzant assemblees** a centres i zones i participant de les mobilitzacions que **decidim entre totes!**

CGT
Ensenyament

PONENT-PIRINEUS	Av. Prat de la Riba 7, 1r - 25006 Lleida	enseponent@cgtlleida.cat	tel. 973 27 53 57
TARRAGONA	Pl. del Nen de les Oques 8, 1r D - 43202 Reus	cgteducaciogn@cgtcatalunya.cat	tel. 977 24 25 80
BARCELONA	C/ Pare Laínez 18, 2n - 08025 Barcelona	cgtensebcn@cgtcatalunya.cat	tel. 93 310 33 62
CEB-IMEB	C/ Pare Laínez 18, 2n - 08025 Barcelona	cgtensebcn@cgtcatalunya.cat	tel. 93 310 33 62
BERGA	C/ del Balç 4 - 08600 Berga	ense.catcentral@cgtcatalunya.cat	tel. 640 93 24 05
SALLENT	Pl. Josep Anselm Clavé, 7 - 08650	ense.catcentral@cgtcatalunya.cat	tel. 640 93 24 05
BAIX LLOBREGAT	C/ d'Esplugues 46 - 08940 Cornellà de Ll.	cgtense@cgtbaixllobregat.cat	tel. 93 377 91 63
PENEDÈS / GARRAF	C/ Lepant 23, baixos 1a - 08800 Vilanova i la G.	cgtensepenedes@cgtcatalunya.cat	tel. 93 893 42 61
GIRONA	Av. Sant Narcís 28 - 17005 Girona	general.cgtgirona@gmail.com	tel. 972 23 10 34
TERRES DE L'EBRE	Av. Remolins 34-36, baixos - 43500 Tortosa	cgteducaciotc@cgtcatalunya.cat	tel. 877 91 55 91
MARESME	Av. Lluís Companys 45 Loc. 3 - 08302 Mataró	cgtensenyamentmaresme@cgtcatalunya.cat	tel. 640 629 438
VALLÈS ORIENTAL	Ronda d'Orient, 6 Mollet del Vallès	vallesoriental.cgt.ensenyament@gmail.com	tel. 93 593 15 45